

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: J. V., zastoupený advokátem JUDr. Romanem Šírem, se sídlem Jungmannova 351/2, Liberec, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2021, č. j. OD 591/21-2/67.1/21118/NL KULK 39632/2021, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 5. 4. 2022, č. j. 59 A 56/2021 - 32,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 5. 4. 2022, č. j. 59 A 56/2021 - 32, **se ruší** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím částečně změnil rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant ze dne 27. 4. 2021, č. j. MUF 10016/2021/OD/Vr, jímž městský úřad podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu z moci úřední obnovil řízení ve věci udělení řidičského oprávnění žalobci pro skupinu vozidel A2 a A pravomocně ukončené rozhodnutím ze dne 4. 7. 2018. Krajský soud rozhodnutí žalovaného napadeným rozsudkem zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Krajský soud v odůvodnění uvedl, že pro nařízení obnovy řízení nebyly splněny podmínky stanovené v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť správním orgánům se nepodařilo prokázat, že důkazy provedené v původním řízení se ukázaly nepravdivými. Podklady, které správní orgány pro obnovu řízení shromáždily, byly podle krajského soudu pouhými indiciemi, které nepravdivosti důkazů provedených v původním řízení sice mohly nasvědčovat, avšak nemohly ji prokázat.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalobce

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž uplatnil důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel nesouhlasí s tím, jak krajský soud posoudil otázku naplnění zákonných podmínek pro nařízení obnovy řízení. Má za to, že již samotné sdělení Městského úřadu Turnov o tom, že žalobce neprošel řádným výcvikem v autoškole Josefa Fabiána, která je jako vzdělávací subjekt uvedena v jeho žádosti o přijetí k výuce a výcviku, a skutečnost, že elektronický test v aplikaci eTesty byl zadán a proveden na jinou autoškolu (Autoškola ANNA Ka. – autoškola COOL), která v té době měla přerušeno provozování živnosti, postačovaly k tomu, aby správní orgán obnovu řízení z moci úřední nařídil. Pro účely obnovy řízení není podle stěžovatele podstatné, kdo tyto údaje vyplnil, důležité je pouze to, že jsou zjevně nepravdivé. K záměně autoškol podle něj dojít nemohlo, neboť Autoškola ANNA Ka. – autoškola COOL (dále jen „autoškola Anna Ka.“) v tu dobu svou činnost již 4 roky neprovozovala, což bylo prokázáno výpisem z živnostenského rejstříku. Je podle něj zřejmé, proč byla do systému eTesty zadána právě autoškola, která svoji činnost přerušila. Pokud by totiž do tohoto systému byla zadána autoškola Josefa Fabiána, mohl by se o tom J. F. dozvědět a mohl by příslušné úřední osoby upozornit, že žalobce u něj ve skutečnosti výuku a výcvik neabsolvoval, což je podle stěžovatele důvod, proč se tyto údaje o vzdělávacím subjektu do systému zadávají. Uvedení této autoškoly do systému eTesty tedy logicky vede k závěru, že došlo k falšování podkladů. Svědecká výpověď J. F., kterou za účelem prokázání nepravdivosti provedených důkazů vyžaduje krajský soud, sice jejich nepravdivost může potvrdit, ale není podle stěžovatele pro tento závěr nezbytná. Stěžovatel tak má za to, že podmínky pro obnovu řízení stanovené v § 103 odst. 1 písm. a) správního řádu byly splněny.

[5] Žalobce ve vyjádření uvedl, že stěžovatelova kasační argumentace nesměřuje proti nesprávnému posouzení právní otázky, ale týká se otázky skutkové. Tu však Nejvyšší správní soud nemůže posoudit, neboť spisový materiál nemůže být použit jako důkaz. Odůvodnění kasační stížnosti tak podle žalobce neodpovídá uplatněnému kasačnímu důvodu, kterým je Nejvyšší správní soud vázán. Namítá-li stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky, avšak žádnou právní otázku nezformuluje, nemůže být podle žalobce se svojí kasační stížností úspěšný. Nejvyšší správní soud by ji proto podle něj měl považovat za nepřipustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

pokračování

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v intencích § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. a v rozsahu uplatněných námitek. Vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, neshledal a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že krajský soud nesprávně posoudil otázku naplnění podmínek obnovy řízení stanovených v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Zcela jednoznačně tak zformuloval právní otázku, kterou podle jeho názoru krajský soud nesprávně posoudil. Žalobce se proto mylí, pokud tvrdí, že kasační stížnost neobsahuje žádný důvod podřaditelný pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Otázka, zda byly naplněny podmínky pro obnovu řízení, je otázkou právní, a nikoli skutkovou, neboť její podstatou je stěžovatelův nesouhlas s tím, jak krajský soud právně posoudil otázku, zda se důkazy provedené v původním řízení ukázaly nepravdivými. I kdyby však kasační argumentace po obsahové stránce odpovídala některému jinému důvodu uvedenému v § 103 odst. 1 s. ř. s., než pod který ji stěžovatel podřadil, nebyl by to bez dalšího důvod pro to, aby se Nejvyšší správní soud kasační stížností nezabýval. Žalobce má sice pravdu v tom, že Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti, to však znamená pouze to, že je vázán samotnou podstatou kasačních námitek a nemůže, nejde-li o vadu, ke které přihlíží z úřední povinnosti, napadené rozhodnutí rušit z důvodu, který stěžovatel v kasační stížnosti řádně neuplatnil. Nejvyšší správní soud posuzuje tvrzené důvody podle jejich obsahu, a nikoli podle toho, jak je stěžovatel formálně označil. Pokud je kasační argumentace podřaditelná pod některý z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., je kasační stížnost projednatelná.

[8] Stěžovatel spatřuje nezákonnost napadeného rozsudku v nesprávném právním posouzení otázky, zda byly splněny podmínky pro obnovu řízení ve věci udělení řidičského oprávnění. Ty (některé alternativně a některé kumulativně) stanovuje § 100 správního řádu. V předložené věci je spor o naplnění pouze jedné z nich. Nejvyšší správní soud se proto bude zabývat pouze otázkou, zda byla naplněna právě tato sporná podmínka, tj. zda existoval jeden z alternativně stanovených důvodů obnovy řízení obsažených v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu spočívající ve skutečnosti, že se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.

[9] Krajský soud dospěl k závěru, že podklady, z nichž správní orgány při rozhodování o obnově řízení vycházely, jsou pouhými indiciemi, které sice mohou nasvědčovat tomu, že provedené důkazy jsou nepravdivé, jejich nepravdivost však samy o sobě nemohou prokázat. Stěžovatel s tímto závěrem nesouhlasí a má za to, že shromážděné podklady dostatečným způsobem nepravdivost provedených důkazů prokázaly.

[10] Nejvyšší správní soud sdílí názor stěžovatele – shromážděné podklady spolehlivě vedou k závěru, že důkazy provedené v řízení o rozšíření řidičského oprávnění jsou nepravdivé, a proto je nelze považovat za pouhé indicie, které nepravdivosti pouze nasvědčují.

[11] Nepravdivými se konkrétně ukázaly listiny, na základě kterých bylo žalobci rozšířeno řidičské oprávnění o skupinu vozidel A. První z těchto listin byla žádost o přijetí k výuce a výcviku (č. 1. 5 správního spisu), z níž se podává, že žalobce měl absolvovat výuku a výcvik v autošколе Josefa Fabiána a že zaplatil správní poplatek ve výši 700 Kč za zkoušku k rozšíření řidičského oprávnění. Nepravdivost této listiny vyplývá jednak ze sdělení

Městského úřadu Turnov založeného na č. l. 22 správního spisu, že správní poplatek za zkoušku nebyl uhrazen, a především z úředního záznamu téhož úřadu ze dne 9. 9. 2020 založeného na č. l. 23 správního spisu, jehož obsahem je prohlášení J. F. o tom, že žalobce v jeho autošcole neprošel výukou a výcvikem. Druhou z listin, které se ukázaly být nepravdivými, byl kladný výsledek testu č. 2018-07-000661-00437H-00001 (č. l. 10 správního spisu), z něhož vyplývá, že žalobce úspěšně složil teoretickou část zkoušky a že měl řidičský výcvik absolvovat v autošcole Anny Ka. Správní orgány prokázaly nepravdivost této listiny výpisem z živnostenského rejstříku A. K. – provozovatelky autoškoly Anna Ka. (č. l. 13 správního spisu), z něhož vyplývá, že A. K. v době od 2. 6. 2014 do 31. 12. 2020 přerušila podnikatelskou činnost, a proto ani u této autoškoly žalobce nemohl projít nezbytnou výukou a výcvikem.

[12] Na základě těchto listinných důkazů bylo možné učinit závěr, že důkazy provedené v původním řízení (podklady pro rozšíření řidičského oprávnění) se ukázaly nepravdivými. Svědecké výpovědi provozovatele autoškoly Josefa Fabiána a zkušebního komisaře O. Ž., které se podle krajského soudu nabízely k prokázání nepravdivosti důkazů, by bylo třeba provést pouze tehdy, pokud by žalobce zjištěný skutkový stav zpochybnil. To se však ve správním řízení nestalo. Žalobce měl před vydáním prvostupňového správního rozhodnutí možnost vyjádřit se ke shromážděným podkladům, čehož využil, avšak prostřednictvím svého zástupce namítal pouze formální důvody, pro které nebylo podle něj možné řízení obnovit. Rovněž v následném odvolání se omezil pouze na námítky, kterými prvostupňové správní rozhodnutí kritizoval toliko z formálního hlediska (namítal např. nepřezkoumatelnost prvostupňového správního rozhodnutí, neuvedení konkrétního zákonného ustanovení, podle kterého městský úřad rozhodl, dále že nebyl naplněn i první ze dvou alternativních důvodů, pro které lze řízení obnovit, anebo že je pro rozhodnutí o obnově řízení irelevantní, zda zaplatil správní poplatek za zkoušku). Žádné skutkové námítky, kterými by prokazoval pravdivost provedených důkazů (tj. absolvování výuky a výcviku v konkrétní autošcole a zaplacení správního poplatku za zkoušku), žalobce neuvedl a nevyvolal tak potřebu zjišťovat skutkový stav provedením dalších důkazů (svědeckých výpovědí).

[13] Úřední záznam, jehož obsahem je prohlášení J. F. o tom, že žalobce není absolventem jeho autoškoly, byl za této situace dostačujícím podkladem, neboť z námitek žalobce uplatněných ve správním řízení žádné důvodné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu nevyplynuly. Judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 As 118/2013 - 61, ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013 - 37, ze dne 29. 5. 2014, č. j. 10 As 25/2014 - 48, nebo ze dne 25. 3. 2015, č. j. 8 As 152/2014 - 30) aprobovaná Ústavním soudem (srov. usnesení ze dne 13. 11. 2014, sp. zn. III. ÚS 1838/14) přitom za takové nezpochybněné skutkové situace připouští použití úředních záznamů i v závažnějších případech – v přestupkových věcech, v nichž se rozhoduje o vině a trestu. Kasační soud proto nenachází žádný rozumný důvod, pro který by nebylo možné použít poznatky uvedené v úředním záznamu ve věci, v níž se rozhoduje „pouze“ o tom, zda se řízení o rozšíření řidičského oprávnění obnoví či nikoli.

[14] O porušení práva na spravedlivý proces, které v procesním postupu správních orgánů shledal krajský soud, pak nelze vůbec uvažovat, jestliže žalobce ve správním řízení žádný

pokračování

jiný průběh skutkového děje správním orgánům nenabídl a prohlášení J. F. ničím nezpochybnil.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů shledal kasační stížnost důvodnou, a proto podle § 110 odst. 2 s. ř. s. napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm je krajský soud podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku, že podklady shromážděné ve správním řízení jsou dostatečné k závěru, že se důkazy provedené v původním řízení ukázaly nepravdivými.

[16] V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne podle § 110 odst. 3 s. ř. s. i o nákladech řízení o této kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 12. dubna 2024

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu